

## Abstrakt

Bosna a Hercegovina (dále jen BaH) se potýká s problémy plynoucími z implementace ústavy, kterou obsahovala Daytonská mírová dohoda z roku 1995. Tato kompromisní mírová dohoda sice zastavila ozbrojený konflikt, nedokázala však vyřešit jeho příčiny. Přímý vojenský konflikt se následně přenesl do politického prostředí. Mezi nejzávažnější a silně kritizované nedostatky bosenské Ústavy patří nedokonale nastavené sdílení moci mezi příslušníky konstitutivních národů, na jehož základě jsou určitým skupinám bosenských obyvatel upírána některá politická práva. V této souvislosti se intenzivně, prozatím však bez výsledku, debatuje o nutnosti změny volebního zákona BaH. Tato změna je úzce provázána s komplexnější reformou daytonského rámce. Dosavadní výzkum problematiky reformy volebního zákona se zaměřoval především na normativní hodnocení, nakolik poválečný vývoj BaH naplňuje obecně definované koncepty demokratizace, europeizace apod. Rozbor okolností, které stojí v pozadí debat, a konkrétních politik klíčových bosenskohercegovinských aktérů, zůstal doposud v pozadí. Cílem práce je analyzovat vývoj diskursu bosňáckých a bosenskochorvatských politických elit ohledně reformy volebního zákona v BaH. Záměry jednotlivých aktérů budou zmapovány na základě rozboru využitých argumentačních a komunikačních strategií a následně vzájemně porovnány. Hlavní výzkumnou metodou je kritická diskurzivní analýza, která vypomůže detekovat, jakým způsobem je prostřednictvím projevů politických představitelů o reformě volebního zákona BaH konstruována sociální realita v daytonské BaH. Výsledky výzkumu přispějí k širší debatě limitů konsociačního modelu v BaH a diskusím případné reformy.